

**БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ**

**ЕМАНУИЛ ЈАНКОВИЋ**

**(1758 - 1791)**

**КАТАЛОГ ИЗЛОЖБЕ**

**НОВИ САД, 2008**

## БИБЛИОТЕКА МАТИЦЕ СРПСКЕ

### КАТАЛОЗИ ИЗЛОЖБИ

144

АУТОРИ КАТАЛОГА И ИЗЛОЖБЕ

Александра Драпшин и Оливера Кривошић

*Библиотека Матице српске приредила је изложбу поводом 250 година од рођења Емануила Јанковића. Изложба је отворена од 15. априла до 12. маја 2008. године у витринама испред Свечане сале Матице српске, а коришћена је грађа из збирки Библиотеке Матице српске и Рукотисног одељења Матице српске (РОМС). Испод сваке каталожке јединице утисане су сигнатуре.*



У основици темперамента Емануила Јанковића, који је био плах и одлучан, бујала је радозналост разноврсног сензибилитета. Школовао се у једном правцу, као студент медицине у Халеу, радио и живео у другом, као писац, преводилац, књижар и издавач. Иако је с почетка показивао склоности ка наставничком позиву, усаглашујући потребу за самоодржањем с корисним хтењима око народног просвећивања, с нескривеним амбицијама отворио је, касније, једну од првих књижара с књигама на страним језицима, претежно немачком и француском, док је одиста први међу својима основао штампарију и почео с радом у њој за књиге не само на језицима других, него и на подређеном језику сопственог народа. У процесу његове ангажованости видно место, осим тога, заузела је и акција за покретање првих српских политичких новина. Бавећи се, даље, књижевним и научно-публицистичким радом, изузетним у перспективи свога времена, за непуних шест година, од 1786. до 1791, написао је више дела из философије, логике, физике и физиологије, објавио омању расправу о елементарним појавама у природи, опсежни књижарски каталог и, најзад, прве преводне из европске драмске књижевности, излажући у једном од пропратних текстова сопствене напоре о институционалности театра.

Боривоје Маринковић, 1972

Сава Јанковић је у Новом Саду брзо дошао до завидног иметка својом вредношћом и угледом исправног пословног човека, али пред крај живота (умро је 1782) богатство му се подоста осуло. Са женом Саром рођеном Милорадовић имао је пет синова и једну кћер. Од њих, поред Емануила, и данас је знан најстарији брат Јован као важан грађанин новосадски, успешан трговац, па и књижар, штампар и издавач. Узгредни подаци о Манојловом (звали су га и тако, посрбљено) школовању кажу да је средњу школу завршио у Угарској - што не искључује ни његов родни град, бар што се нижих разреда тиче, јер Нови Сад је имао латинску школу. После прекида у школовању, када је, чини се помагао оцу у трговању, доспео је на студије медицине у немачки град Хале, на протестантски универзитет. Учио је,

изгледа, и у другим местима, највероватније у Лајпцигу или Пешти, можда у Прагу, Бечу, Јени. Био је, несумњиво, одлично образован, учен полиглот, знао је немачки, француски, италијански, латински, грчки, руско-славенски, чак и хебрејски. Путовао је по Италији и Француској, знао Алпе, а изгледа и Цариград.

Божидар Ковачек, 2006

Поред научних истина, којима је *Физическоје сочиненије*, имало народу корисно да служи, ту је истакнут и народни језик, на ком се те истине народу преносе, и у оно време владавине црквенословенскога језика ту се хвали „достобогати красни матерњи језик“. Карактер саме књиге је као и оне Орфелинове: теолошко схватање постанка света и тумачење природних појава природним законима. Књига је била запажена чим је изашла. Природњачко друштво у Халеу је толико ценило Јанковићево темељно познавање природних наука и математике да га је 15. марта 1788. изабрало за свога редовнога члана, а у „Literatur-Zeitung-“у се идућег месеца појавио похвалан приказ *Физическога сочиненија* и тим поводом честитања српском народу и академији у Шклову, која је Јанковића позвала за професора.

Васа Стајић, 1936

Јанковић је важио као најбољи преводилац у XVIII веку. Први његов посао на том пољу јесу *Терговци*, "комедија у три акта преведена с италијанског из Карла Голдони комедија", и штампана у Лајпцигу 1787. Оригинал је *I mercanti*, један од слабијих комада талијанског комедиографа, представљен први пут 1753 године. Свој превод посвећује цару Јосифу II, и у карактеристичној посвети Јанковић, пошто је крупним речима прославио човекољубивога и напреднога владара, износи, на немачком језику, разлоге зашто се сам даје на превођење. Он зна шта књижевност значи за један народ и обривање његовог укуса и моралнога осећања, и желећи да припомогне општем делу народне просвете он хоће да свој народ упозна са списима просвећених суседа, који префињују укус и подижу моралност. "Ја сам изабрао тај пут из уверења, и било би ниско сујетно када бих ја, у место узор-села странаца, поднео мојим сународницима моје још незреле радове".

Јован Скерлић, 1923

Други његов превод је весела игра *Зао отац и неваљао син* од немачког писца Франца Ксавера Старка. Према Скерлићу то је педагошки трактат без икакве књижевне вредности, а Јанковић у предговору за ту књигу вели да је „заиста заслужила да се не само Србљем у њихов језик преведе него и свакој другој нацији у њени језик познати да се учини“. У погледу правописа Јанковић је у овој књизи ишао даље од Доситеја, јер је у писању доследно изостављао дебело „јер“ (Ъ). Ову дечју комедију, како смо већ видели, приказивали су с великим успехом ђаци у Вршцу, под редитељством учитеља Крекића, на крају школске године, тј. половином септембра 1793. Гледаоци су том комедијом били усхићени и она је, као новина, наишла на допадање.

(...) Исти тај комад приказивали су ђаци основне школе и гимназије у Крајнеровом позоришту у Новом Саду, септембра месеца 1826, у корист Црчачке школе којом је управљао Атанасије Николић.

Миховил Томандл, 1950

Предговор (пролог) Емануила Јанковића ипак је његов оригиналан текст. Могао би, вероватно, да представља и изванредан облик поетичког, теоријског размишљања о драмској врсти, која се уводи у српску књижевност. У њему су оцртане особине комедије као врсте, уочен је значај позоришта и сврха театарског приказивања, управо кроз упућивање на погрешно мишљење о штетности таквог облика литерарног живота; уочена је важност драмског текста као “драме за читање”, што је у основи веома ново и за европско просветитељство, којем је више било стало до театарског живота једног дела. Емануил Јанковић ипак се не опредељује искључиво за корист коју комедија има, не опредељује се за оно што се у нашој науци сматрало, за то време, „социјално-утилитаристичка концепција литературе”. Попут Доситеја Обрадовића и, нешто критичнијег, касније, Михаила Максимовића, Емануил Јанковић жели још нешто, намера му се састоји и у томе да забави читаоца, сматрајући, вероватно, да ће се кроз забаву лакше примити и зближити и критика стварног живота.

Мирјана Д. Стефановић, 2003

Јанковићев језик, када се упореди са језиком других српских писаца у Војводини с краја XVIII и с почетка XIX века, показује подударност у употреби дијалекатских форми, у присуству облика савременог српскохрватског књижевног језика и елемената рускословенског језика. (...)

Међутим, постоје и неке уочљиве разлике између Јанковићевог језика, с једне стране, и језика других војвођанских писаца, с друге стране. (...)

Прво, код Јанковића се да запазити већи степен заступљености народног језика него код других војвођанских писаца, његових савременика. Друго, рускословенски елеменат је далеко ограниченији у Јанковићевим делима него што је то случај са делима других писаца. Треће, његов језик, када се размотри у целини, показује већи степен доследности у употреби црта, било да су оне дијалекатске (...), било да су књижевне (...). И најзад, из свега изложеног може се кратко закључити да језик Емануила Јанковића представља несумњиви камен темељац на којем је чврсто почивала даља надградња српског књижевног језика.

Питер Херити, 1983

1789. донео је Јанковић штампарiju из Лајпцига у Нови Сад, прву у Срба после првих почетака, које не одржавају континуитет, и после дугог размака. Уза штампарiju отворио је одмах и књижару, у којој је имао и први опсежни каталог књига, слика и музикалија, за који знамо у нашим крајевима. (...) У штампарiji штампа и књиге – али не на српском и румунском језику, јер му то привилегија, дата бечком штампару Курцбеку, не

допушта. Набавља и ћириловска слова, грађанска и црквена, од неких шаље обрасце на углед, од других не може, јер су још на ливењу, - и слова су стизала, али није и допуштење, да се смеју употребити.

Од свога се повратка Емануел Јанковић бори очајно, али зато ипак смишљено и трезвено, за право, да сме штампати на српском језику. Ништа не губи из вида, ништа не пропушта, тражи да уразуми, да освести, с једне стране, да га потпомогну, да нађе потпоре за народно просвећивање, с друге: споразумева се и прегире с Курцбеком, не да мира ни Доситеју, него од њега тражи потребна му сведочанства; обраћа се магистрату, жупанији, државним властима, цару. Одлучан је и на штампање новина, припрема их, и по једној денунцијацији и штампа "један лист са двама азбукама". Али ће та денунцијација бити само денунцијација, и све ће се свести на штампарски оглед, који је послао Темишварском сабору на углед, - тај се оглед на жалост изгубио и не наводи се више као додаток представци, која се још наводи у Патријаршијској архиви у Срем. Карловцима. А у том су огледу прве порађајне муке српске журналистике.

Милан Шевић, 1927

Манојло Јанковић је био човек за правду и правичу јако заузет, нити се тај родио, пред ким би се он устручавао рећи истину. — Вештину притворности природа му је одрекла — речи су његове биле слика чисте, искрене, непокварене душе. Суграђани су га љубили и поштовали — у општини била је његова реч меродавна. Он је млогу сироту помогао, млогу тију сузу убрисао. Кад му се приближио час самртни, дозвоа је свог рођеног брата к постељи, и рекао: „Јово брате! Теби је познато, да имам у зајам издата новца како овде у вароши, тако и у околини. Остављам ти аманет, да по облигацијама у мом орману не дираш оне дужнике, што су од мене по 100, 200 и 300 фор. у зајам узели. Који су те маленкости поузајмљивали, те је горка невоља натерала — то је сиромаш. Него ти све оне облигације, које не премашају суму од 300 фор. скупи уједно, па ми ји метни под главу у мој мртвачки сандук, века ји бог на оном свету исплати." То су му биле последње речи.

Ђорђе Рајковић, 1881



Emanuel Jancovich  
in Rimnik

## ДЕЛА

1. Физическое сочиненіе о изсишенію и раздѣленію воде у воздухѣ, и изясненіе разливанія воде из' воздуха на землю / отъ Е. Іанковича Кандидата медицине и Содружника халскаго ученнаго и Натуре-испитаемого дружба. - У Лаипсигу : кодъ госп. Таибела, 1787. - [8], 32, [3] стр.  
P18Cp I 25
2. Терговци / приведена с' италіанскогъ изъ Карла Голдонини ; Комедіа отъ Е. Іанковича студента медицине. - У Лаипсигу : у типографіи госп. Таибела, 1787. - [6], 112 стр.  
P18Cp I 12
3. Благодарни синѣ / на просто Сербски Еман. Іанковичемъ. - У Лаипсигу : Шампано кодъ господ. Таибела, 1789. - [2], 1-37, 40-44 стр.  
P18Cp I 15



4. Зао отаць и невалжо синѣ или Родител'и, учите ващ децѣ познавати! / списана Францомъ Ксавер. Старкъ ; а преведена с' Немецкогъ Еман. Іанковичемъ натуре-испитаемого дружба у Халли членомъ. - В'... Віеннѣ : напечатаномъ при Іосифѣ Благородномъ Ѡ Курцбекѣ восточномъ Илирическомъ дворномъ Типографѣ, 1789. - 111, [1] стр.  
P18Cp I 68

## Литература

5. Нѣке черте изъ повѣстнице сербскогъ књижевства  
У: Сербскій летопись / учредникъ Іоаннъ Субботићъ. - У Будиму :  
Писмены Крал. Свеучилишта Пештанскогъ, 1846. - 22, 75, 4, стр.  
104-124.  
РПСр II 4
6. Манојло Јанковић : биографско-књижевна слика / од Ђорђа  
Рајковића.  
У: Летопис Матице српске. - Књ. 126, св. 2 (1881), стр. 1-12.  
II П 951
7. Физика у Срба / написао Стева Милованов. - У Новом Саду :  
Српска штампарија дра Светозара Милетића, 1886. - [2], 74 стр.  
П.о.: Летопис Матице Српске; 145, 146. и 147. књ.  
III 2817
8. Гробови знаменитих Срба : што су им кости у Новом Саду  
укопане / пописао их Илија Огњановић. - У Новом Саду :  
Штампарија А. Пајевића, 1890. - 82 стр.  
П. о.: Јавор.  
I 1638



9. Манојло Јанковић : први покретач српске штампарије у Н. Саду /  
Мита Калић.  
У: Српски књижевници. Део 1 / за народ написао Мита Калић. -  
[Нови Сад] : издаје Матица српска, 1890. - (Књиге за народ ; св.  
28). - Стр. 25-29  
II 29605/1

10. Преводилац Манојло Јанковић : (1758-1792) : из књижевне студије Николе Андрића.  
У: Јавор. - Год. 19, бр. 40 (1892), стр. 633-635.  
11753
11. Штампарије за Србе у XVIII веку / написао Димитрије Руварац.  
У: Јавор. - Год. 22, бр. 9 (1893), стр. 283-285.  
11753
12. Манојло Јанковић : књижевник и први покретач српске штампарије у Новом Саду / [приредио] Илија Огњановић.  
У: Занимљиве приче и белешке из живота знаменитих Срба / скупио их Илија Огњановић. - Загреб : Српска штампарија, 1900. - Стр. 51.  
II 6020
13. Nota storica / М. Е.  
Р. о. : Opere complete di Carlo Goldoni edite dal municipio di Venezia nel il centenario dalla nascita; Vol. 5, t. 9, str. 3.  
РОМС 10799
14. Прилог историји српских штампарија у Аустрији пред крај XVIII века / Јован Радонић.  
У: Споменик СКА. - Књ. 49 (42) (1910), стр. 68-69.  
II III 1257
15. Историја српских штампарија / Властимир Будимовић. - Београд : Штампарија "Доситије Обрадовић", 1912. - VI, 121 стр.  
III 395/1
16. Српска књижевност у XVIII веку / Јован Скерлић. - Београд : Издавачка књижарница "Напредак", 1923. - XVI, 351 стр.  
III 434601
17. Емануило Јанковић.  
У: Архивска грађа о српским књижевним и културним радницима. Књ. 1 / од Алексе Ивића. - Београд : Српска Краљевска Академија, 1926. - Стр. 55-68.  
II II 969
18. Проблеми Емануила Јанковића / Милан Шевић. - Нови Сад : Штампарија Издавачког завода "Даничић", 1927. - 16 стр.  
III 422929
19. Јанковићева штампарија и немачко-француска књижара у Н. Саду 1790.-1820. : (прилог карактеристици наше научне критике) / Мита Костић.  
У: Летопис Матице српске. - Год. 105, књ. 330, св. 1/2 (1931), стр. 149-160.  
II II 951

20. Наша преведена књижевност у другој половини 18 и у првој четвртини 19 века / Јован Грчић. - Сремски Карловци : Српска манастирска штампарија, 1932. - 19 стр.  
П.о.: Гласник Историског друштва у Новом Саду; св. 11, 1932.  
Ш 7116
21. Јанковићи / Васа Стајић.  
У: Новосадске биографије. Св. 1, А-Ј / исписао Васа Стајић. - Нови Сад : Град Нови Сад, 1936. - Стр. 299-324.  
Ш 423105
22. Штампa у Срба / Светислав Шумаревић. - Београд : [Задруга професорског друштва], 1936. - 159 стр.  
П 449280
23. Serbische Studenten an den Universitäten Halle, Leipzig und Göttingen im 18. Jahrhundert / von Mita Kostić (Skoplje). - München : Buchdruckerei Max Schick, 1938. - 24 str.  
Р. о.: Südostdeutsche Forschungen; Bd. 3, Н. 2.  
Ш 116272
24. Година смрти Емануила Јанковића / Ж. [Жарко] С. Калинић.  
У: Гласник Историског друштва у Новом Саду. - 12, 1 (35) (1939), стр. 75-76.  
П П 24
25. Српска драма у XIX веку : комедија / Павле Поповић.  
У: Расправе и чланци / Павле Поповић. - Београд : Српска књижевна задруга, 1939. - Стр. 142-240.  
П 438481
26. Српско позориште у 18. веку / Светислав Шумаревић.  
У: Позориште код Срба / Светислав Шумаревић. - Београд : Задруга Професорског друштва, 1939. - Стр. 81-90.  
П 28662
27. Природне науке код Срба у Војводини крајем XVIII и почетком XIX века / Светислав Марић.  
У: Летопис Матице српске. - 363, 3 (1949), стр. 155-171.  
П П 951
28. Тачан наслов Јанковићевог "Физическог сочиненија" / Д. К.  
У: Летопис Матице српске. - 125, 364, 1-2 (1949), стр. 110-111.  
П П 951
29. Емануило Јанковић и Сава Мркаљ : поводом фототипских издања њихових дела / Мираш Кићовић.  
У: Библиотекар. - Год. 2, бр. 2/3 (1950), стр. 132-140.  
БП П 217

30. Наш национални репертоар и Јован Ст. Поповић / Младен Лесковац.  
У: Летопис Матице српске. - 126, 366, 2 (1950), стр. 87-91.  
П П 951



31. Српско световно школско pozориšte у Војводини крајем XVIII и почетком XIX века / Миховил Томандл. - Нови Сад : Матица српска, 1950. - Стр. 190-206.  
П. о.: "Научни зборник Матице српске", св. 1.  
III 423572
32. Рукописна и штампана књига / [Ђорђе Сп. Радојичић]. - Београд : Музеј примењене уметности, 1952. - 51 стр.  
III 432359
33. Српске штампарије / Лазар Плавшић. - Београд : Удружење графичких предузећа Југославије, 1959. - 334 стр., [2] листа с таблама.  
II 449270
34. Карло Голдони на југословенским позорницама / Славко Батушић. У: Зборник прилога историји југословенских позоришта. - Нови Сад : Српско народно позориште, 1961. - Стр. 243-247.  
III 16093
35. "I mercatanti" К. Goldonija i prevod E. Jankovića / Eros Sekvi. - Beograd : Rad, 1962. - Str. 168-175.  
Р. о.: Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор, књ. 28, св. 3-4, 1962.  
III 428870

36. Друштвени рационализам / Миодраг Коларић.  
У: Класицизам код Срба / Миодраг Коларић. - Београд : Просвета,  
1965. - Стр. 39-80.  
Ш 19816
37. Голдони из срећне руке / Олга Божичковић.  
У: Политика. - Год. 64, бр. 19258 (1967), стр. 11.  
П V 594
38. Здравни разум Емануила Јанковића / Бошко Петровић.  
У: Дневник. - Год. 26, бр. 737 (1967), стр. 13.  
П V 510
39. Osnova [i. e. obnova] ćirilskog štamparstva u XVIII veku - izraz  
nacionalne svesti Srba u Ugarskoj / Branislav Vranešević. - Beograd :  
Jugoslovenski institut za novinarstvo, 1969. - Str. 177-192  
Р. о.: Роџеси штампе југословенских народа; 1969, Београд.  
Ш 432320
40. У породичном кругу Емануила Јанковића / Боривоје Маринковић.  
- Нови Сад : [б. и.], 1970. - Стр. 360-419.  
П. о.: Годишњак Филозофског факултета, Нови Сад; књ. 13/1,  
1970.  
Ш 36762
41. Емануел Јанковић с оне стране непознатог / Боривоје  
Маринковић.  
У: Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду. - Књ. 14, бр.  
1 (1971), стр. 191-300.  
П II 1037
42. Твораштво по сродности или Емануил Јанковић / Боривоје  
Маринковић. - Нови Сад : [б. и.], 1972. - Стр. 241-369  
П. о.: Годишњак Филозофског факултета у Новом Саду; 15/1.  
Ш 41784/1
43. Недовољно познати подаци о публикацијама штампарије  
Емануила Јанковића до 1798. године / Јоаким Будински.  
У: Годишњак Библиотеке Матице српске. - Књ. 2 (1977), стр. 70-  
85.  
БП II 227
44. Непознат латински текст штампан у Новом Саду 1792. године /  
Јоаким Будински.  
У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - 27, 1 (1979),  
стр. 171-173.  
П II 803

45. Pozorišna delatnost u XVII i XVIII veku u Vojvodini / Borivoje S. Stojković.  
U: Istorija srpskog pozorišta od srednjeg veka do modernog doba / Borivoje S. Stojković. - Beograd : Muzej pozorišne umetnosti SR Srbije, 1979. - Str. 25-38.  
Ш 64085
46. Књижевни језик Емануила Јанковића / Питер Херити. - Нови Сад : Матица српска, 1983. - 329 стр.  
Ш 79871
47. Књижаре Новог Сада / Петар Јонових. - Нови Сад : Књижевна заједница Новог Сада, 1991. - 207 стр., [2] стр. с таблама у боји.  
П 451020
48. Комедија код Срба пре Стерије / Божидар Ковачек.  
У: Талија и Клио / Божидар Ковачек. - Нови Сад : Матица српска, 1991. - Стр. 250-265.  
П 417142



49. Просветитељске идеје Доситеја Обрадовића и "јозефинизам" његових истомишљеника и следбеника / Милорад Павић.  
У: Класицизам / Милорад Павић. - Београд : Досије : Научна књига, 1991. - (Историја српске књижевности ; 3)□. - □Стр. 45-57.  
Ш 407942
50. Знаменити књижари и издавачи Новог Сада / Петар Јонових, Милан Вранић, Душан Попов. - Нови Сад : Новосадски клуб ; Ветерник : Добра вест, 1993. - 248 стр.

Ш 432312

51. Мелодрама у времену рађања српске драмске књижевности /  
Божидар Ковачек.  
У: Зборник Матице српске за сценске уметности и музику. - 16/17  
(1995 [шт. 1996]), стр. 7-18.  
П П 6179
52. Емануил Јанковић : српски драмски писац и научник XVIII века /  
Питер Херити.  
У: Језичка разматрања / Питер Херити. - Београд : Завод за  
уџбенике и наставна средства : Вукова задужбина ; Нови Сад :  
Матица српска, 1999. - Стр. 57-77.  
Ш 422616
53. Шта књиџар треба да зна / Петар Јонових. - Ветерник : ЛДДИЈ,  
2001. - 282 стр.  
Ш 430105
54. Емануил Јанковић : (1758-1792) / Душан Попов.  
У: Нови Сад, земљи рај / приредили Сава Дамјанов, Лидија  
Мустеданагић. - Панчево : Mali Nemo, 2003. - Стр. 59-69.  
П 457066
55. "Наравоучитељна" комедија (Емануил Јанковић) / Мирјана Д.  
Стефановић.  
У: Зборник Матице српске за књижевност и језик. - Књ. 51, св. 3  
(2003 [шт. 2005]), стр. 565-578.  
П П 803
56. Емануил Јанковић подруку са Доситејом ходи Новим Садом /  
Мирјана Анђелковић.  
У: Духовни отисци / Мирјана Анђелковић. - Нови Сад : Градска  
библиотека, 2005. - Стр. 173-188.  
ВЈ П 2413
57. Терговци Карла Голдонија у преводу Емануила Јанковића /  
Божидар Ковачек.  
У: Талија и Клио. 3 / Божидар Ковачек. - Нови Сад : Позоришни  
музеј Војводине, 2006. - Стр. 14-33.  
П 417142/3

## Факсимили и фотографије

58. Писмо Емануила Јанковића Темишварском сабору, барону и епископима у коме моли да му се одобри отварање ћириличне штампарије у Новом Саду писано 15. септембра 1790. године (препис Милана Шевића).  
РОМС 10799
59. Вест о смрти и сахрани Емануила Јанковића од 24. септембра 1791.  
РОМС 10799
60. Писмо представника Жупаније бачке Краљевском угарском намештенском већу писано 27. маја 1790. године у коме се они на молбу Емануила Јанковића залажу да отвори штампарију у Новом Саду (препис Милана Шевића).  
РОМС 10799
61. Писмо Емануила Јанковића Царско-краљевској ипирској дворској канцеларији писано 7. септембра 1791. године (препис Милана Шевића на немачком језику).  
РОМС 10799
62. О Емануилу Јанковићу у рукопису “Историја српске књижевности” од анонимног аутора, стр. 52-53.  
РОМС 1948
63. О Емануилу Јанковићу у рукопису “Историја српске књижевности” од анонимног аутора, стр. 37-39.  
РОМС 1667
64. Разгледнице на којима се види кућа на углу Дунавске и Змај Јовине улице у којој је 1790. године Емануил Јанковић отворио прву новосадску књижару.  
Ра I 1023, Ра I 1024
65. Родословна таблица новосадских Јанковића



**ЕМАНУИЛ ЈАНКОВИЋ**  
**1758 - 1791**

**Издавач**  
Библиотека Матице српске  
Нови Сад  
Матице српске 1

**Уредник**  
Миро Вуксановић

**Аутори Каталога**  
Александра Драпшин  
Оливера Кривошић

**Припрема**  
Оливера Михајловић

**Умножавање**  
Миранда Антић

**Повез**  
Милорад Родић

**Тираж**  
50 примерака